

[Glensgård.]

Fremskridtspartiet er positivt stemt for en statsgarantilåneordning, men er ikke tilhænger af den tilskudsordning, der her er fremlagt af det radikale venstre.

Haustrup Clemmensen (KF):

Det konservative folkeparti var med til at vedtage den nye miljølov og er derfor også levende interesseret i de spørgsmål, som forslaget omfatter.

Det er givet, at der for en række af de bestående virksomheder er overordentlig store økonomiske problemer forbundet med at få gennemført de krævede foranstaltninger. Imidlertid må det slå én noget, at der i overskriften til dette forslag til folketingsbeslutning tales om „statstilskud til visse miljøinvesteringer“, og i bemærkningerne til forslaget slutter man med, at de eventuelt kan finansieres ved optagelse af indenlandsk statslån. Det er sådan sin egen sag at yde et tilskud af størrelsesordenen 1/2 mia. kr. og derefter finansiere det ved optagelse af statslån.

Vi erkender imidlertid problemets eksistens og vil ligesom ministeren med meget stor interesse afvente den arbejdsgruppes beretning, som vi forstår er nært forestående. Når den foreligger, er vi parate til at indgå i disse overvejelser, men vi har mere sympati for tanken om særlige afskrivningsregler, særlige låneordninger, end for det her foreslåede initiativ.

Gert Petersen (SF):

Det er en ganske interessant suite radikale forslag, vi drøfter her i dag. Meningen med dem er, at de skal fremme beskæftigelsen. Jeg ved ikke, i hvor høj grad et forslag som dette fremmer beskæftigelsen, så lidt som det forslag, der blev drøftet for et øjeblik siden, formodentlig heller ikke fremmer beskæftigelsen i den givne situation.

Det er også indeholdt som element i en hel del af disse forslag — bl. a. det foreliggende — at de skal koste staten penge. Det er jo noget, som man ellers fra de borgerlige eller de liberale partiers side er meget skeptisk over for. Jeg skal ikke bebrejde det radikale venstre, at det indser, at hvis man virkelig for alvor mener, at man vil fremme beskæftigelsen og have arbejdsløshedstallet ned, så må det koste staten penge, men man

kan nok spørge, hvordan udgifterne er bedst anvendt. Jeg synes, der har været forslag også fra radikal side, hvor man med ræson kunne sige, at her var udgifterne fornuftigt anvendt. Omvendt har det radikale venstre i dag afvist forslag — jeg tænker på statslåneordningen — hvor man da så sandelig også måtte sige, at udgifterne var fornuftigt anvendt, hvis man virkelig vil have beskæftigelse i gang, så jeg har svært ved at se konsekvensen i det.

Jeg tror ikke, at det foreliggende forslag, hvis det blev gennemført, umiddelbart ville sætte synderlig meget beskæftigelse i gang. Det kunne måske hindre, at enkelte virksomheder indskrænkede deres beskæftigelse, fordi man fra statsmagtens side pressede så hårdt på for at få dem til at imødegå deres egen forurening, at de ikke havde råd til det. I denne forbindelse kunne det måske — det skal jeg erkende — have en vis, meget, meget begrænset betydning. Men kan det være meningen, at en sådan i dette tilfælde meget begrænset bekæmpelse af arbejdsløsheden — jeg tror ikke den ville få praktisk vidtgående følger — bare skal bestå i, at samfundet, det vil sige skatteyderne, og det vil stort set sige lønmodtagerne, skal forære penge til de private virksomheder? Jeg erkender, at det er det samme, der ligger i den meget omtalte lempelse af afskrivningsreglerne i bredere forstand, og som jeg desværre også har forstået at regeringen vil komme med et eller andet forslag om.

Jeg anser det for en meget ringe løsning. Naturligvis kan en erhvervsstøtte — og det, der er tale om her, er jo en erhvervsstøtte — være nødvendig og acceptabel. Men hvis vi fra socialistisk folkepartis side skulle gå positivt ind for et forslag som det, der her er tale om, så ville vi i hvert fald forlange, at de midler, som blev ydet fra det offentliges side, altså tilskuddet, blev stående som en offentlig prioritet, dvs. samfundsjendom, i virksomheden, og at de ansatte på virksomheden eventuelt gennem samarbejdsudvalget blev inddraget i administrationen af og kontrollen med de tilskud, som blev ydet.

Under sådanne forudsætninger er det naturligvis et andet billede, der tegner sig, men det er ikke det billede, som fremgår af det forslag, det radikale venstre har fremsat. Vi ser på det med temmelig megen